

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**

**DECIZIE**

**06 mai 2020**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte  
Judecători

Vladimir Timofti  
Anatolie Țurcan  
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Schibin Dina în numele inculpatului Drosu Ramin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-l pe

*Drosu Ramin xxxx, născut la xx xxxx xxxx, originar și domiciliat în xxxx xxxx.*

**Termenul de examinare a cauzei:**

Prima instanță: 24.05.2019 – 11.07.2019;

Instanța de apel: 05.08.2019 – 15.01.2020;

Instanța de recurs: 25.02.2020 – 06.05.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

**C O N S T A T Ă :**

**1.** Prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești din 11 iulie 2019, adoptată în conformitate cu art.364<sup>1</sup> Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Drosu Ramin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.264 alin.(3) lit. b), 266, 163 alin.(2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea următoarelor pedepse:

- în baza art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- în baza art.266 Cod penal, la 1 an închisoare;

- în baza art.163 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, prin concurs de infrațiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 15 178 lei, a

fost respinsă ca neîntemeiată.

Totodată, instanța a admis parțial acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Patrașcu Nicolae, dispunând încasarea în mod solidar din contul inculpaților Drosu Ramin și Harcomici Ion în beneficiul lui Patrașcu Nicolae suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciul material și suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Instanța a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Marian Tatiana, cu încasarea din contul inculpatului Drosu Ramin în beneficiul părții vătămate prejudiciul material, care include cheltuielile suportate pentru tratament în sumă de 3 727,68 lei și cheltuieli legate de asistența juridică în sumă de 6 000 lei și suma de 10 000 lei cu titlul de prejudiciu moral.

Prin aceeași sentință, a fost condamnat și Harcomici Ion, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

**2.** Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Drosu Ramin la 16.02.2019, aproximativ la ora 18:50, nedeținând permis de conducere, valabil pentru categoria de autovehicul condus, aflându-se la volanul automobilului de model "Volkswagen Jetta", cu n/î xxxx, și deplasându-se pe str. Ștefan cel Mare din or. Florești, în direcția spitalului raional Florești, ignorând cerințele Regulamentului circulației rutiere, prevăzute de pct.10 ce prevede că persoana care conduce un vehicul trebuie: ... alin.(1) lit. b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, și alin.(2) ce prevede că „persoana care conduce un vehicul trebuie să posede: lit. a) „ permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus..” n-a ținut permanent seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația reală pe drum în care se afla autoturismul în momentul respectiv, încălcând prevederile Regulamentului circulației rutiere prevăzute de pct.45 alin.(1) lit. a), b) și d), care stipulează că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, b) dexteritatea în conducere care iar permite să prevadă situațiile periculoase, d) situația rutieră, alin. (2) „... în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, drept rezultat al încălcărilor comise, nu a redus viteza suficient ca să poată opri la apariția obstacolului de față și anume a pietonilor Patrașcu Alexandru și Marian Tatiana, care la acel moment se deplasau pe stradă, nu a manifestat prudență sporită și ca urmare a acestor acțiuni neglijente a comis tamponarea lor cu automobilul condus.

În rezultatul accidentului de circulație, pietonul Patrașcu Alexandru a.n. xxxx, locuitor al xxxx xxxx, a decedat în incinta Spitalului raional Florești, ultimului conform concluziilor din raportul de expertiză judiciară nr. 201929C0044 din 13 aprilie 2019, fiindu-i cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au legătură cauzală directă cu survenirea morții, iar altui pieton Marian Tatiana, a.n. xxxx i-au fost cauzate, conform concluziilor din raportul de expertiză judiciară nr.201921D0023 din 05.03.2019, vătămări corporale medii.

Tot el, continuându-și acțiunile criminale, la 16 februarie 2019, aproximativ la ora 18:50, conducând automobilul de model "Volkswagen Jetta", cu n/î xxxx, pe str. Ștefan cel Mare din or. Florești și încălcând prevederile pct.10, 45 ale Regulamentului circulației rutiere, a

tamponat pietonul, Patrașcu Alexandru care în rezultatul leziunilor corporale primite a decedat în Spitalul raional Florești la data de 16.02.2019, astfel, provocând urmările indicate la art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal și anume decesul unei persoane, iar ulterior având scopul eschivării de răspundere penală pentru fapta comisă, încălcând cerințele pct. 12 alin.(1) care prevede că conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență – să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; e) să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; f) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție; a părăsit locul accidentului rutier nominalizat.

Tot el, continuându-și acțiunile criminale, la 16 februarie 2019, aproximativ la ora 18:50, aflându-se pe str. Ștefan cel Mare din or. Florești, având scopul eschivării de la răspundere penală pentru fapta comisă, precum și scopul lăsării fără ajutor a unei persoane care se află într-o stare periculoasă pentru viață și este lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vătămarilor corporale primite și neputinței, situație periculoasă în care el însuși a pus-o, după ce conducând mijlocul de transport de model "Volkswagen Jetta", cu n/î xxxx, a comis tamponarea pietonului Patrașcu Alexandru, cauzându-i leziuni corporale grave, cunoscând cu bună-știință despre primejdie și având posibilitate reală de a-i acorda ajutor acestuia, a părăsit locul accidentului rutier nominalizat, lăsând victima în primejdie, care în rezultatul vătămarilor corporale primite, ulterior a decedat.

**3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:**

**3.1. Succesorul părții vătămate Patrașcu Nicolae, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Drosu Ramin să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră și admiterea integrală a acțiunii civile, dispunând încasarea în mod solidar din contul inculpaților Drosu Ramin și Harcomici Ion în beneficiul lui Patrașcu Nicolae, a prejudiciul material, care include cheltuielile funerare în suma de 40 000 lei și suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.**

În motivarea apelului a menționat că prima instanță nu a luat în considerație faptul că, Drosu Ramin a dat dovadă de lipsă totală de prudență la trafic și a manifestat neglijență față de obligațiile ce-i revin la trafic, iar aplicarea unei pedepse prea blânde față de inculpat nu va atinge scopul de reeducare a acestuia.

Consideră eronată motivarea primei instanțe, în privința acțiunii civile privind încasarea de la inculpați a prejudiciului material cauzat prin infracțiune și a prejudiciului moral, deoarece

concluzia instanței potrivit căreia încasarea prejudiciului moral în suma de 10 000 lei, ar fi neîntemeiată cu admiterea ei parțială, nu corespunde circumstanțelor cauzei și suferințelor psihologice și disconfortului emoțional și vital cauzat de către inculpat.

**3.2.** Partea vătămată Marian Tatiana, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Drosu Ramin să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră și să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată, cu dispunerea încasării de la Drosu Ramin în beneficiul părții vătămate a prejudiciul material, care include cheltuielile suportate pentru tratament în sumă de 3 727,68 lei și cheltuieli legate de asistența juridică în sumă de 6 000 lei și suma de 50 000 lei cu titlul de prejudiciu moral.

În motivarea apelului a menționat că, prima instanță eronat a admis parțial acțiunea civilă înaintată, nejustificat a diminuat cuantumul prejudiciului moral până la 10 000 lei.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020, au fost admise apelurile declarate, casată parțial sentința în latura civilă și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care s-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Patrașcu Nicolae, în latura prejudiciului moral și s-a încasat de la Drosu Ramin în beneficiul lui Patrașcu Nicolae prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Marian Tatiana, în latura prejudiciului moral și s-a încasat de la Drosu Ramin în beneficiul lui Marian Tatiana prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

**5.** În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Drosu Ramin de săvârșirea infracțiunilor imputate acestuia.

Instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364<sup>1</sup> alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, scopul pedepsei în sensul corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, sa apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere faptele comise, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familiară a acestuia.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Patrașcu Nicolae, instanța de apel a reținut că aceasta a solicitat încasarea, în mod solidar, din contul inculpaților Drosu Ramin și Harcomici Ion, prejudiciul material în sumă de 40 000 lei.

Analizând circumstanțele cauzei, cercetând probele prezentate de succesorul părții vătămate Patrașcu Nicolae, instanța de apel a considerat justă concluzia instanței de fond privind admiterea parțială a prejudiciului material în sumă de 10 000 lei, deoarece la materialele cauzei nefiind anexate copii de facturi sau alte acte care ar confirma cu certitudine cuantumul cheltuielilor suportate efectiv și real de către succesorul părții vătămate Patrașcu Nicolae pentru repararea prejudiciului cauzat în urma comiterii infracțiunii. Or, bonul de plată anexat la materialele cauzei nu face dovada certă a cheltuielilor efectuate de succesorul părții vătămate Patrașcu Nicolae în mărime de 40 000 lei.

Referitor la prejudiciul moral, având în vedere gravitatea suferințelor psihice și fizice suportate de către partea vătămată Marian Tatiana cât și de succesorul părții vătămate Patrașcu Nicolae, instanța de apel a conchis că prejudiciul moral în cuantum de 10 000 lei pentru fiecare, este neîntemeiată, din care considerente a majorat cuantumul prejudiciului moral, ținând cont în acest sens de prevederile art.1423 Cod civil conform căruia mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, (dacă vinovăția este condiție a răspunderii), și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Instanța de apel a menționat că, luând în considerație consecințele comiterii infracțiunii, pentru succesorul părții vătămate Patrașcu Nicolae și partea vătămată Marian Tatiana, care au suferit prejudicii morale diferite, de aceea cuantumul prejudiciului moral solicitat de partea vătămată Marian Tatiana în sumă de 50 000 lei nu corespunde circumstanțelor cazului și stării materiale a inculpatului, ținând cont de cele constatate, suma de 20 000 lei va fi o satisfacție echitabilă pentru partea vătămată Marian Tatiana, iar pentru succesorul părții vătămate Patrașcu Nicolae suma de 50 000 lei.

**6.** Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, avocatul Schibin Dina în numele inculpatului Drosu Ramin a declarat recurs, invocând ca temei de casare prevederile art.427 alin.(1) pct. 16) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului declarat a menționat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată în partea majorării prejudiciului moral părților vătămate, recurentul consideră că acordarea sumei de 50 000 lei succesorului părții vătămate Patrașcu Nicolae și părții vătămate Marian Tatiana de 20 000 lei, drept recompensă pentru prejudiciul moral este exagerată.

De asemenea, recurentul menționează că instanța de apel la stabilirea cuantumului daunelor morale trebuia să se ghideze și de următoarele criterii: starea familiară și materială a acestuia, precum și în dependență de salariu mediu pe economie în Republica Moldova.

**7.** Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarant de partea apărării, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

**7.1.** Succesorul părții vătămate în referința depusă a menționat că recursul declarat de avocatul Schibin Dina în numele inculpatului este neîntemeiat și nemotivat, din care motiv a solicitat declararea acestuia ca fiind inadmisibil.

**8.** Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de

apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul cererii de recurs, se constată că recurentul face trimitere la temeiul de casare stipulat de art.427 alin.(1) pct. 16) Cod de procedură penală, însă nu aduce careva argumente ce l-ar fonda, pledând pentru desființarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea soluționării acțiunii civile, cu respingerea solicitărilor despre încasarea din contul inculpatului în beneficiul acestora a prejudiciul moral, pentru succesorul părții vătămate Patrașcu Nicolae în sumă de 50 000 lei și pentru partea vătămată Marian Tatiana în sumă de 20 000 lei.

Verificând actele cauzei, raportate la alegațiile recurentului în partea ce ține de soluționarea acțiunii civile, Colegiul penal reține că decizia instanței de apel este corectă, legală și întemeiată, iar criticele avansate în această parte de partea apărării sunt vădit nefondate. Pentru a statua asupra acestei soluții, s-au avut în vedere următoarele raționamente.

Acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal are ca obiect tragerea la răspunderea delictuală a persoanei responsabile potrivit legii civile, pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale. Prejudiciul solicitat de partea civilă trebuie să reprezinte o consecință directă a infracțiunii deduse judecării, atât în cazul pretinderii recuperării prejudiciului material, cât și celui moral.

La caz, inculpatul, prin acțiunile sale, deși acestea au fost neintenționate, le-a cauzat suferințe psihice atât succesorului părții vătămate N. Patrașcu cât și părții vătămate T. Marian.

Mai mult, cauza penală privindu-l pe Drosu Ramin a fost judecată în procedura simplificată reglementată de art.364<sup>1</sup> Cod de procedură penală. La originea inițierii unei atare proceduri, de fiecare dată, se află înscrisul autentic al inculpatului, care manifestă dorința de a beneficia de judecarea abreviată a cauzei în privința sa și de redozarea pedepsei, recunoscând în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Colegiul penal relevă faptul că, în cadrul procedurilor judiciare simplificate minimul de garanții care poate fi acordat părții vătămate este: 1) dreptul de a fi informat referitor la condițiile procedurii simplificate, data, locul și ora ședinței de judecată în care se va examina cauza; 2) dreptul de a fi prezent în cadrul ședinței de judecată în care se va judeca cauza în baza probelor administrate în faza de urmărire penală; și factorul esențial 3) dreptul de a deveni parte civilă cu posibilitatea de a propune administrarea probelor.

Urmează de reținut faptul că examinarea acestei cauze în procedură simplificată nu exclude asigurarea unor garanții părții vătămate, una dintre acestea fiind recuperarea prejudiciilor cauzate prin infracțiunea săvârșită. Prin alte cuvinte, faptul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu îl scutește pe inculpat de răspunderea civilă. În acest sens, prevederile alin.(5) art.364<sup>1</sup> Cod de procedură penală stabilesc, în mod expres, că în caz de admitere a cererii, judecătorul explică persoanei vătămate dreptul de a deveni parte civilă și întreabă partea civilă, partea civilmente responsabilă dacă propun administrarea de probe, după care instanța procedează la dezbateri judiciare.

În conformitate cu art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

În speță, prima instanță a conchis asupra admiterii părților a acțiunii civile înaintată de succesorul părții vătămate Patrașcu Nicolae, dispunând încasarea în mod solidar din contul

inculpaților Drosu Ramin și Harcomici Ion în beneficiul lui Patrașcu Nicolae suma de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciul material și suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. Totodată, instanța a admis parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Marian Tatiana, cu încasarea din contul inculpatului Drosu Ramin a prejudiciului material, care include cheltuielile suportate pentru tratament în sumă de 3 727,68 lei și cheltuieli legate de asistența juridică în sumă de 6 000 lei și suma de 10 000 lei cu titlul de prejudiciu moral.

Instanța de apel, rejudecând cauza în latura civilă la apelurile părților vătămate, a statuat asupra altei soluții vizavi de acțiunile civile înaintate de succesorul părții vătămate Patrașcu Nicolae și părții vătămate Marian Tatiana și anume a majorat cuantumul prejudiciului moral acordat acestora de prima instanță, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Colegiul penal consideră că justificat instanța de apel a apreciat că cuantumul daunei morale cauzate succesorului părții vătămate urmează a fi valorificat în suma de 50 000 lei, dat fiind că familia părții vătămate a suferit enorm de pe urma acțiunilor comise de către Drosu Ramin, au pierdut o persoană dragă, iar suma de 10 000 lei, stabilită de către prima instanță, se consideră prea mică pentru suferințele morale trăite de către familia defunctei, iar în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar repararea prejudiciilor morale în caz de deces prezintă o modalitate distinctă, care constă în dreptul persoanelor apropiate victimei decedate, la repararea propriului lor prejudiciu afectiv, rezultat din lezarea sentimentelor de afecțiune. Vizavi de aprecierea cuantumului prejudiciului moral, care ar aduce o satisfacție echitabilă părților vătămate pentru suferințele cauzate acestora prin infracțiunea comisă de inculpat, instanța de recurs apreciază că, despăgubirea acestora în valoare de 50 000 lei și respectiv 10 000 lei, este una compensatorie.

Prin urmare, corect a fost notat că întinderea prejudiciului moral nu poate fi cuantificată potrivit unor criterii matematice sau economice, astfel încât, în funcție de împrejurările concrete ale speței, statuând în echitate, instanța de judecată urmează să acorde despăgubiri apte să constituie o satisfacție echitabilă.

În același sens, se menționează că, în temeiul art.1423 alin.(1) Cod civil coroborat cu art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea persoanei vătămate.

Totodată, este important de a specifica că, atunci când partea solicită repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, instanța este obligată să soluționeze acțiunea în cadrul procesului penal, or nu există careva impedimente la stabilirea cuantumului acestuia, întrucât reieșind din circumstanțele cauzei, partea urmează a fi despăgubită proporțional suferințelor suportate. La caz, instanța de apel, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, a luat în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice, cât și datele obiective care certifică acest fapt, precum și alte circumstanțe subsidiare, cum sunt situația materială și familială a persoanei care poartă răspunderea pentru cauzarea prejudiciului moral.

Instanța de recurs menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daune materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

La caz, la aprecierea cuantumului prejudiciului moral, în calitate de compensare a suferințelor cauzate prin infracțiune, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.1398, 1422 Cod civil, precum și celor conținute în art.1423 Cod Civil, care prevăd că: *„mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.”*

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă, ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, instanța de apel a luat în considerare suferințele cauzate succesivului părții vătămate cât și părții vătămate prin fapta săvârșită de inculpat, ținând seama de toate consecințele acesteia, așa cum rezultă din actele anexate cauzei, și a adoptat o soluție corectă pe caz, intervenind în sentința și majorând suma prejudiciului moral acordat atât lui Patrașcu Nicolae cât și lui Marian Tatiana. De aceea, solicitarea recurentului privind menținerea soluției primei instanțe în partea încasării prejudiciului moral părților vătămate, sunt vădit nefondate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, impunându-se dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

### **D E C I D E :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Schibin Dina în numele inculpatului Drosu Ramin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-l pe ***Drosu Ramin xxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 04 iunie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac